

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 19 lipca 2016 r. – Belgia/Komisja**(Sprawa T-131/16 R)**

[Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Zwolnienie z podatku nadwyżki zysków niektórych przedsiębiorstw międzynarodowych — Zwolnienie podatkowe przyznane na podstawie wstępnych decyzji podatkowych (tax rulings) — Decyzja uznająca system pomocy za niezgodny z rynkiem wewnętrznym i nakazująca odzyskanie pomocy — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru]

(2016/C 326/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet i J.-C. Halleux, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów M. Segura Catalán i M. Claytona)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P.-J. Loewenthal i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE, zmierzający do zarządzenia środków tymczasowych dotyczących zawieszenia wykonania art. 2, 3 i 4 decyzji Komisji C(2015) 9887 final z dnia 11 stycznia 2016 r., w sprawie wdrożonego przez Belgię programu pomocy państwa w postaci zwolnienia z podatku nadwyżek zysku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/ NN)

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie prezesa Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – Dyrektor generalny OLAF-u/Komisja**(Sprawa T-251/16 R)**

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Prawo instytucjonalne — Decyzja o uchyleniu immunitetu jurysdykcyjnego dyrektora generalnego OLAF-u — Akt mogący podważyć niezależność dyrektora generalnego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2016/C 326/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dyrektor generalny Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (przedstawiciele: L. Jelínek, pełnomocnik, wspierany przez adwokatów G.M. Robertiego i I. Perege)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Banks, J.P. Keppenne i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 278 i 279 TFUE i mające na celu orzeczenie o zawieszeniu wykonania decyzji C(2016) 1449 final Komisji z dnia 2 marca 2016 r. dotyczącej wniosku o uchylenie immunitetu.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.

- 2) Postanowienie z dnia 6 czerwca 2016 r. wydane w sprawie T-251/16 R zostaje uchylone.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2016 r. – MS/Komisja

(Sprawa T-17/16)

(2016/C 326/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: MS (Castries, Francja) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandebussche)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;

i w konsekwencji o:

- uznanie odpowiedzialności pozaumownej Komisji Europejskiej na podstawie art. 268 i art. 340 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu UE;
- nakazanie przedstawienia dokumentów uznanych przez Komisję za poufne i stanowiących niezbędne wsparcie decyzji o wykluczeniu;
- nakazanie naprawienia krzywdy spowodowanej bezprawnym zachowaniem Komisji, szacowanej *ex aequo et bono* na kwotę de 20 000 EUR;
- nakazanie Komisji opublikowania listu z przeprosinami dla strony skarżącej i ponownego włączenia jej do Team Europe;
- obciążenie pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszeń prawa popełnionych przez Komisję, które stanowią poważne uchybienia normom prawa mającym na celu przyznanie praw jednostkom w oparciu o odpowiedzialność pozaumowną Komisji. Po pierwsze, strona skarżąca uważa, że Komisja nie informowała jej regularnie o zarzutach i dowodach wysuwanych przeciwko niej i nie dała jej możliwości przedstawienia swoich uwag w tym zakresie przed podjęciem decyzji o wykluczeniu, co stanowi naruszenie art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ogólnych zasad dobrej administracji, poszanowania prawa do obrony oraz art. 16 Europejskiego kodeksu dobrej praktyki administracyjnej. Po drugie, przed podjęciem decyzji o wykluczeniu strony skarżącej z Team Europe Komisja nie zbadała w sposób staranny i bezstronny wszystkich dowodów mających znaczenie dla rozpatrywanej sprawy, co narusza zasadę staranności ustanowioną w art. 41 Karty i art. 8, 9 i 11 Kodeksu. Czyniąc tak, Komisja naruszyła także domniemanie niewinności strony skarżącej ustanowione w art. 48 Karty. Po trzecie, strona skarżąca utrzymuje, że Komisja nie uzasadniła w sposób prawidłowy swojej decyzji, ponieważ wskazała niejasne zarzuty, zresztą nieprawidłowe, co narusza art. 41 ust. 2 Karty i art. 18 Kodeksu. Wreszcie, zdaniem skarżącej podjęta przez Komisję decyzja jest oczywiście bezzasadna i nieproporcjonalna w świetle okoliczności rozpatrywanej sprawy.